

„Soča“ in kaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . f. 4.40
Pol leta . . . „ 2.20
Četrt leta . . . „ 1.10

Pri okunanilih in tako tudi pri „po-
luniceh“ se plačuje za navadno tristop.
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po
8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu
in v Namski ulici in v prodajnici G.
Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu
Via Mercato 12, naročnina pa oprav-
ništvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
su blagovoljno frankirani. — Delavcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se opazuje pri opravištvu.

Velika noč.

Cerkveno leto donese nam je veselo dni, ki s
skoz več desetletij dajali priliko židovsko liberalnim
listom, da so najostudnejše reči pisali o krščanski
veri. Pisali so tako, ker so smeli in ker v svoji se-
mitaki preirnosti niso poznali meje v zaničevanju
križanega, njegovih nauk in njegovih učencev.
Smeli so, ker oni, ki so bili krščeni v imenu križa-
nega, so se aramovali križa ter smatrali kot najvišjo
čast služiti obrezancem ter tajiti in zaničevati križ.

Časi so se premenili; Bog je razpihal iskro
krščanstva, ki je tlela pod pepelom bogotajstva, ver-
ske nemarnosti in strahu pred svetom. Zopet se ogla-
šajo ljudje, ki izjavljajo, da so kristijani, da verujejo
v stvarnika, odrešenika in sodnika; zopet se more
govoriti in pisati o krščanstvu, ne da bi človek slišal
radi tega psovke od vseh strani ali da bi si nakopal
povsod ime duševnega revčka, nazadnjaka in mra-
dnjaka. Zato so tudi krščanski prazniki dobili zopet
svoj prvotni pomen in uže mnogo jih je, ki se za-
nimajo za njihovo dostojno praznovanje.

Dih božji diha, kjer koče, ter pronavlja zem-
lji obliče in ljudem trda srca, kakor da bi bila vo-
ščena. Pomlajeni svet je znak moči božje, ne pa člo-
veške modrosti in spretnosti; kdor misli, da stvarja
velike reči, je vendar le orodje, če tudi živo in prosto,
v roki onega, od katerega izvira gibanje. Zato ni
povoda, poveljevali napredek človeštva (evropskega),
ki se došlo na rob pogina, pač pa usmiljenj božjega
bitja, ki podaja roko tonečemu človeštvu.

Praznujmo veselo velikonočne praznike po nji-
hovem prvem pomenu kot praznik Kristove zmage
nad peklom in smrtjo; dodajmo jim pomena iz da-
našnjih dni kot prazniku usmiljenja božjega, ki blo-
deče človeštvo vodi do luči, ki je izšla iz Izraela
po starodavnih prorokih. Praznujmo te dneve v
prvi vrsti z ozirom na svoje sedanje duševno vsta-
jenje iz zmot in slabostij k svetlobi in kreposti mi-
losti božje, da bomo imeli poročilo drugega voli-
častnega vstajenja, ki ne bo poznalo ni noči ni zatona.

A praznujmo veselo vstajenje tudi v vsakem
drugem oziru, kolikor je od nas odvisno; kajti pra-
zno je besedičenje, da smo Bogu dolžni le nedeljo
in praznike, ko je ves čas njegov. Dolžni smo mu
vse življenje in ves čas, kratak ali dolg; dolžni smo
mu vse svoje dejanje in nehanje. V resnici smo le
tedaj vatali, če stojimo na obeh nogah, če ne delima
dejanj med Bogom in svetom, če so vsa naša dejanja
na svetu, pa vsa z Bogom in za Boga. Brez te so-
glasne edinosti je vstajenje le navidezno; ž njo pa
je vatal človek in resnično stoji, če tudi je sicer
sključen ali morda celo leži pod težko butaro skrbi
in težav.

Resnično in stalno vstajenje voščimo vsem svo-
jim naročnikom, čitateljem in prijateljem.

Stari kvas.

Kot političnemu listu nam ne pristaja govoriti
o kvasu, ki ga omenja sv. Pavel, ki naj bi ga postr-
gal vsakdo iz svojega srca, da bi hvalil Boga v opre-
sosti novega duha. O tem kvasu govorijo cerkveni
učitelji ter kažejo vernikom, kako ga treba postrgati
iz srca, ki je s svetom zaščeno. Nam je naloga go-
voriti in razpravljati o vprašanjih javne uprave, ki
globoko sega v naše življenje in v naše — žepo. Ta
okolščina, da se bliža velika noč, o kateri se sliši
naokoli v kvasu v prenesenem pomenu v duševnem oziru,
dala nam je povod, da smo izbrali ta izraz v zaznam
staroga, bivšega, tega, kar se bliža koncu, tudi na
političnem polju. Tudi tukaj bo treba postrgati stari
kvas in zamenjati moko za nov kruh, ki naj bi nam
vzdrževal in razveseljeval še dalje naše politično
življenje.

To se bo godilo letošnjo pomlad ali v poletju,
ko bo razpuščen sedanji deželni zbor in bodo raz-
pisane nove volitve. Takrat bo dana prilika in se bo
zahtevalo od deželanov, da se pogovorijo in spora-
zumejo glede novega pečila, katero naj bi bilo tako,
da bi popolnoma ustrezalo svojemu namenu. Res, da

obstoječi deželni zbor ni še razpuščen in da nove vo-
litve niso še razpisane, vendar gotovo je, da se bodo
vršile v nekaterih mesecih, ako jih ne zaprečijo ka-
ki posebni dogodki, in da je treba za goda na to
misliti, kar se hoče dobro opraviti. Velikonočni pra-
zniki, ki oprostijo človeka za nekaj dnij navadnega
dela, dajejo priliko, da se marsikdo tudi s tem vpra-
šanjem vsaj nekoliko lahko bavi.

Nimamo namena segati v delokrog naših vo-
litvev ali usiljevati jim naše nazore; le opomniti ali
spomniti jih hočemo ne marsikatero reč, ki jim utegne
biti koristna o bodočih volitvah, kakor smo po drugi
strani pripravljeni sprejemati od volilcev njihove
opazke ter po okolščinah približevati jih v splošno
rabo. Danes se hočemo držati na „sa“, ki smo ga po-
stavili na čelo tem vsticam, ter omeniti svojim čita-
teljem, kateri je oni stari kvas, ki bo treba postr-
gati ga, da o pravem času premislijo, ali se more
porabiti tudi za novo testo, ali pa bo treba s cela
ali deloma iskati nove moke. Z drugimi besedami,
hočemo imenom navesti naše dosedanje deželne po-
slance, ker marsikomu morda niti znani niso, ter do-
staviti, kar je nam o njih znano, da bodo mogli vo-
litvi uže zdaj o dani priliki razgovarjati se o njih ter
priporočati jih v zopetno volitev, ako jih spoznajo
vredne svojega zaupanja.

Znano je, da slovenski del naše dežele voli v
deželni zbor deset poslancev in sicer: kmečke ob-
čine šest, trgi enega in veliko posestvo tri, skupaj
deset. V trgu, namreč v Bolci, Kobaridu, Tolminu,
Kanal in v Ajdovščini, z edinim voliščem v Tolminu,
volijo oni prebivalci naštetih trgov, ki so bili pri
zadnjih občinskih volitvah svoje občine vpisani v prvi
ali v drugi volilni razred. V skupini veleposestnikov,
z edinim voliščem v Gorici, volijo oni avstrijski dr-
žavljeni tolminskega, goriškega in sežanskega okraj-
nega glavarstva, goriškega mesta ter dežinske, do-
berdobske mečanske in dolenske županije v okraj-
nem glavarstvu gradiškem, ki plačujejo najmanj 50
gl. zemljiškega in hišnega davka, pa tako da spada
vsaj 40 gl. na zemljiški davek. V skupini kmečkih
občin so tri volišča: v Tolminu, v Gorici in v Se-
žani, kjer imajo okrajna glavarstva svoje sedeže. V
vsakem okrajnem glavarstvu, oziroma na vsakem vo-
lišču te skupine volita se dva deželna poslanca. Zgo-
raj navedene slovenske občine v glavarstvu gradiškem
volijo poslanca iz kmečkih občin skupno s furlan-
skimi občinami istega glavarstva v Gradišči in bodo
letos odločevale pri volitvi, na kar jih uže zdaj opo-
zarjamo. Ako bo v gradiškem okraju borba med kon-
servativci in liberalci (tu so ti pravi in pravijski li-
beralci, katerih ni treba še le v sofisticirani retorti di-
stilirati!), kaže Slovincem vedno stati na strani kon-
servativcev, ki so nam manj neprijazni od liberalcev
in katerim uže ozira na zunanjo dostojnost ne do-
puščajo prekoračiti nekih mej.

V skupini trgov bil je v zadnji šestletni dobi
naš zastopnik Matija Jonko, veleposestnik, trgovec
in župan v Bolci. Pri zadnjih volitvah v deželni zbor
se je Slovincem sovražna stranka mnogo prizadevala
ter tudi obočevala, da bi bila Jonka in njegov upliv
pridobila za se; ali Jonko je ostal mož beseda pri-
tem, kar je bil obljubil narodni stranki, ter se je
vtrajno in vsepešno vstavljal zapeljivim beračam
uplivnih zapeljivcev, kakor je tudi pozneje skoz vseh
šest let vedno stal nepremakljiv z narodnimi poslanci.
Udeleževal se je redno sej, ako ni bil resnično za-
držan, in ni se bal ni dolge poti ni slabega zimskega
vremena, kadar je šlo za kako važno stvar. Deloval
je navadno v petičijskem odseku razen pri zadnjem
zasedanju, ko je prosil, naj bi ga oprostili, ker redi
boleznj v hiši ni bil gotov, da bi se mogel redno
udeleževati vseh sej tega važnega odseka.

V velikem posestvu zastopali so nas dr. Anton
Gregorčič, Josip Ivančič in Andrej Kocijandčič. Anton
Gregorčič je doktor svetega pisma in profesor bogo-
slovja v goriškem osrednjem semenišču. Izvoljen je
bil še le v tretjem letu tekočih doli, potem ko se je
bil odločil deželnemu poslanstvu povratelji Franu
Pavlu, in je torej najmlajši politik v našem zboru.

Naravno je, da od njega ni praveč pričakovati, ker
ima malo izkušnje in je v redki dotiki z ljudstvom;
a vendar je nekatere kratke pokazal precejšnje zani-
manje za javne zadeve bodisi s primernimi interpela-
cijami, nasveti, motivacijami ali raznimi poročili. Se-
del je stalno v finančnem in po potrebi v raznih po-
sebnih odsekih ter spada v ono malo število poslan-
cev, ki niso izpustili nobene seje. — Josip Ivančič
je pravi biser našemu deželnemu zboru. Kot posest-
nik in o. k. notar v Tolminu ter kot izšolan pravnik
in več v besedi in v pismu slovenskega, italijanskega
in nemškega jezika ima potrebno sposobnost za raz-
pravljanje vsakovrstnih predmetov, ki pridejo v de-
želni zbor na vrsto. Zaporedom je bil voljen v
legalni in petičijski, kakor tudi v druge posebne od-
seke, v katerih je razdelaval tvarino ter sestavljal po-
ročila, ki so se odlikovala po vsebini in po obliki.
Mož je naroden, vnet, delaven, srčen in značje ter
se ni bal ni daljave ni zgube v stanovskem zasluzku,
ko je bilo treba zaporedom o božiči in o novem letu
duhajati k sejam, ko je največ opravka s stranka-
mi, ki pišejo razne pogodbe. — Andrej Kocijandčič,
veleposestnik in podžupan ter bivši cerkveni ključar
v Podgori, ima mnogo posestva ter pozna iz svoje
skušnje težave kmečkega stanu v naših časih ter go-
spodarske razmere v večjem delu naše dežele. Kot
načelnik cestnega odbora za okolico goriško in ud
okrajnega šolskega sveta ima priliko, seznaniti se z
onimi zadevami, ki so potrebne, a ki zdaj najbolj
tlačijo ubogega kmeta, namreč šole in ceste. V tem o-
ziru in sploh v gospodarskih stvarih je tudi vedno
deloval bodisi z nasveti (o eksekucijah, o škodljivih
tičih), bodisi kot ud ali poročevalec raznih odsekov.

Kmečke občine imajo po številu največ zastop-
nikov. Tolminski okraj zastopata dr. Nikolaj Tonkli
in Ignacij Kovačič. Dr. N. Tonkli pozna Kobarisko
kot svojo ožjo domačijo, Bolško, Cerkljansko, Kanal-
sko, Ajdovsko po večkratnih opravilih, Tolminsko in
Gorico z okolico po svojem prejšnjem in sedanjem
stalnem delokrogu kot odvetnik. Brda in Kras mu
tudi nista neznana; tako da pozna okolščine in po-
trebe vse dežele. Juridična ali pravna kakor tudi
splošna izomika in znanje deželnih in nemškega je-
zika dela ga sposobnega za pravega zagovornika ljud-
sk. koristi. Da zna to svojo sposobnost izkoristiti,
pokal je z interpelacijami splošne koristi in z raz-
nimi poročili, katera je imel kot ud legalnega ali
pravnega odseka. — Tovariš mu Ignacij Kovačič, ve-
leposestnik in župan pri Sv. Luciji, ud okrajnega
šolskega sveta v Tolminu in kot največji obdačenec
v vsem okraju tudi ud cestnega odbora tolminskega,
zastopa deželo vže mnogo let v deželni zboru. Bil
je tovariš možem, ki so izvirno delali za deželo, ka-
terih zdaj ni več v zbornici, ker so umrli, preselili
se, ali ker so drugače zadržani, a ranjnim izidrom
Pagliaruzzijem, svetovalcem Antonom Gorjupom, še
živim grofom Pace-tom, baronom Winklerjem, vitezem
Doliacom in drugimi, in imi torej obilno skušnje
v zadevah deželne zbornice in v drugih. V zadnji dobi
bil je vedno ud petičijskega odseka, ki mu je izročal
marsikatero poročilo in v katerem se je krepko
pogajal za podpore tolminskim skladovnim cestam.
V težavnih okolščinah deželne zbornice ydel se je
vselej možato in pravilno.

Goriško okolico zastopata dr. Josip vitez Tonkli
in dr. Aleksej Rojic. Dr. Tonkli, brat Nikolajev, je
parlamentarec stare korenike, delujoč uže več deset-
letij na političnem polju, slovenski zastopnik v de-
želni in v državnem zboru ter v kmetski družbi
goriški, do zadnjega časa tudi v deželni odboru, de-
želni šolski svet in v delegacijah, predsednik
društva „Sloga“, ki je ustanovilo in vzdržuje v Gorici
slovenski otroški vrt in dekliško šolo, po raznih vo-
litnih shodih in po svojem delovanju znaa po vsaj de-
želi, kakor so tudi njemu znane potrebe in bede raz-
nih krajev, načelnik slovenskega kluba deželnih po-
slancev, apreten zagovornik narodovih želj in teženj.
Mnogo let bil je poročevalec o deželni zalogav,
zadnja leta načelnik finančnega odseka. Dalje govoriti
o njegovem delovanju ne dopušta nam prostor, pa

tudi se nam ni sdi potrebno, kajti težko da bi se katero ime tako pogosto izreklo v razgovorih o naših javnih zadevah kakor dr. vit. Tonklič, na katerega gleda vsa dežela v vseh splošnih zadevah. — Dr. Alekšij Rojic bil je zdaj prvo dobo v deželni zbornici. Zdravniška veda in ljubezen do naroda sta mu leta 1863 predlog o goriških bolnišnicah, ki se je potem razpravljala na ta ali oni način do našnjega dne in ki ni še končan. Zadnja leta obito se je mnogo na bolje v goriških javnih bolnišnicah in v oddelku za blazne, in za vse to zahvaliti se je neposredno ali posredno dr. Al. Rojcu. Po njegovem boljši bolnišnični razmere stalo je narodna in poslanca mnogo truda, denara in zamerje na vse strani. Dr. Rojic ni se tega ustrašil in zdaj ima pripravo da vsled njegovih prizadevanj se vse delo pripravi za novo deželno bolnišnico ali blaznico. — Se potem zboljše tudi javna bolnišnica, ako ne bo tako nesrečna roka zavirala javnih koristij radi zasebnih, umse se samo po sebi. Dr. Rojic bil je delaven tudi v finančnem odseku.

Sežanski okraj sta zastopala dr. Josip Abram in Rajmund Mahorič. Dr. Abram je odvetnik v Gorici in deželni odbojnik uže več dob. Prej je bil deželni tajnik in je zgubil svoje mesto na način, ki je gotovo edin v Avstriji, namreč ker je bil zvest svojemu poklicu kot deželni poslanec. Kot tak zapustil je sejo s drugimi slovenskimi poslanci vred; a deželni odbor, ozirom glavni, je zahteval, naj ostane v zbornici, kjer je bil deželni tajnik, kot tajnik in k ot poslanec. Dr. Abram je spoznal krivico tako zahtev in se ni udal; zato je zgubil deželno tajništvo. Kakeršnega se je pokazal kraški poslanec v tem slučaju, tak je vsa čas svojega parlamentarnega čelovanja: bistroumen, da koj in brez težave premisli in spozna zadevo, o kateri se razpravlja, na vse strani; hladnokrven, da se ne dá razdražiti, ni po nesposamentnih ugovorih ni po slabo prikriti ali volji nasprotnikov; pravico ljuben, da se ne da odmakniti od polji poštenosti niti za en las ni s hvalisanjem, ni s sprošjanjem, ni z žuganjem, ni s katerim koli drugim sredstvom; značajan, kateremu je vodilo razum in pravica, a pomočnica železna volja, ki se ne dá ukloniti; delaven, da more biti v izgled vsakateremu deželnemu, občinskemu ali kateremu koli zastopniku in dobrega srca. Splošno spoštovanje pri Slovencih in Neslovincih spriduje to, kar smo o njem rekli. — Rajmund Mahorič je po zemljepisni legi in po naši razvrstitvi naj bolj oddaljen od Matije Joka; a po nekaterih zunanjih razmerah mu je bližje; kajti tudi on je veleposesnik, župan sežanski, načelnik cestnega odbora, ud okrajnega šolskega sveta. Razlikuje se pa od njega tudi po zunanjih okoliščinah v tem, da ni trgovec, ampak večkrat podjetnik javnih del, n. pr. cest, stavb, itd. in po vseh osebnih svojostih, ki so vsakemu človeku drugačne. Mahorič je razumen in podjeten mož, izveden v gospodarskih in občinskih zadevah, spoštovan in cenjen v svoji županiji in po vsem Krasu; zato tudi koristen in dobra pomoč v posvetovanji o splošnih koristih njegovega okraja in vse dežele. Razum za dejanske potrebe in srce za ljudsko bedo pokazal je v par nasvetih o bolnišnicah in javnih bolnišnicah, če tudi nista bila sprejeta radi drugih težav. Deloval je skoz vsa leta v petičnem odseku, ki mu je izročeval tudi poročila o nekaterih predmetih. Držal se je strogo discipline slovenskega kluba.

Tako smo na kratkem označili stari kvas, ki ga bo treba postirati v nekaterih mesecih. Volilci naj pomislijo, ali je tak, da bi se dal tudi v drugo rabiti, ali pa je treba odbrati nov kvas, ki bi drugade vzdigaval deželnozbornsko delo. Na Kranjskem, na Črškem, v Galiciji začele so se že priprave za bodoče volitve v deželne zbornice, v katere se bo volilo ob istem času kakor pri nas. Zato smo menili, da je treba enkrat izpregovoriti in omeniti to zadevo, da ne dobijo volitve volilcev nepriljubljenih, temveč da začnejo o pravem času o tem razmišljanja in razgovori.

Dopisi.

Iz Brd, 16. aprila. — O nesreči, ki se je dogodila 8. t. m. ob 5. popoldne v Muhi pod Gorico, ni vaim še niko poročal. Zato sprejmite od mene par vrstic v tej zadevi. Zadel je železnični vlak v neki voz, ki je hotel iti prav takrat čez železnično progo. V tistem trenotku pristopila vlak in treščil v voz, da se je razletel, kakor bi bil od strele zadet; vsak kos odletel je v svojo stran. Na vozu je mož peljal prazno vinsko posodo, in vse je šlo rakom zvitgat. Bili so pa štirje vozniki in prvi je bil tako nesrečen. Pri tem je bila pa sreča, da se je vprezna priprava pretrgala, da ni vlak vžlov seboj zavlekel. Vozno krmilo ali djo je enega vžla vrglo na tla brez posebnega poškodovanja. Voznik je o pravem času pote odnesel. Omi vozniki trdijo, da je bil cestni zapornik tram odprt, da so šli naprej brez kakovire. Ona stvar je zdaj v preiskavi.

Klavž, 10. aprila 1889. — Slavno uredništvo „Soče“, blagovolite sprejeti sicer od okorne roke pa za naš kraj jako potreben dopis. Delati se imajo v naši fari preimenitno in potrebne reči, in sicer cerkev, šola in cesta, kakor nese naravna črta od Bača do Kneže. Ta je preobsejna in od večine tukajšnjega ljudstva težko prekopavana cesta. Dala bi se ta črta lahko prav lepo in dobro izpeljati. Pa tudi to ima svoja nasprotja. Zelo smo je potreba in vredni — vredni rečem, ali nismo vedno storili svojih dolžnosti? potrebni, ker smo zaprti ter s kosom oprti tako, da moramo do skladovne ceste in od nje vse na hrbtu znositi. Kako je potrebno tudi to druga domača opravila, to se dá lahko misliti. Pa da bi je že vaj kos do ene ali do druge skladovne ceste narediti, vsaj iz Klavž do Bače, kar ni 10 minut daljave, ali morda tudi tega nima vredni? ali pa dobro izpeljane ceste imeti ne smemo?

Čakamo obljubljeno cesto že predolgo, pa tudi zdaj se ne ukazujemo, ampak le ponižno prosimo in vi, ki dajete, če imate kaj poštenega očetovskega srca, nam li daste? Zelo premajhna farna cerkev v Melcih stoji sedaj na čisto neprimernem kraju in prav na konci naše fare. Potreba pa je z nova pokriti jo in za silo kaj z nevelikimi stroški, ako mogoče, razširiti. Veliko trositi pa ne kaže na onem prostoru, ker imamo v Srednji vasi (to je ravno v sredi med Melcami in Knežo 10 minut daleč) tako primeren prostor za našo farno cerkev, da si lepšega in pripravnjšega izbrati ne moremo. Tukaj je že stala nekada cerkev sv. Jurija. Ako se na ta s skalnatim podnožjem nekoliko vzvišeni, tik ob vodi Bači vzbodeni prostor ustopiš, vidiš do malega vso našo farno. Tudi bi se od tam zvon slišal po vsej naši fari, kakor mislim, gotovo ne bolj od nikjer drugod. Fara naša bi dobila vso večjo vrednost in jako lepo lice.

Kje naj se pa tudi naša šola zida, ali ne tudi v Srednji vasi? Tukaj imamo tudi za šolo in šolski vrt, ki je, kakor v vsakem kraju, tako tudi pri nas zelo potreben, na izbiri prav lep prostor. Tukaj je meja Melške in Kneške občine; dobi se pa še lepši prostor v Kneški kakor v Melški občini. Melčani se oklicujejo na svoje predpravice, ker imajo že okoli 10 let šolo v svoji vasi; toda kaj koristi to? ali se pa sme s tem škodovati vsem drugim, ki imajo pravico do šole? Tukaj imajo vsi naj pripravnjšo pot do šole, ker tudi Melce so le 5 minut oddaljene od Srednje vasi. Ali imajo res kak pravičen vzrok Melčani, nasprotovati bodi si cerkvi ali šoli v Srednji vasi?

Da oni cerkve in šole radi ne izpušijo, vomo; pa vemo tudi, zakaj. Toda kedo more zato, ako je že naravna lega taka, da je izvan Melške vasi vsem drugim faranom Srednja vas najprimernejši kraj za omenjena poslopja? Tega mi ni treba tukaj posebno dokazovati, ker to lahko spezna vsak pravičen domačinec in ptujec, če se le nekoliko ozre po našem kraju. Kedo bo tedaj nasprotoval pravičnim zahtevam in tako naravni legi?

Farani in drugi oblastniki, ki imate za to ali ono za naš kraj oblast v svojih rokah, delajte ob svojem času po svojem poštenem prepričanju in zagotovljeni bodite, da se bote veselili svojega modrega in hvale vrednega čina, in farani naši vam bodo na veke hvaležni.

Iz visokih hribov, 13. aprila. — Sprejmi, draga „Soča“, vsaj enkrat dopis iz naših hribov in privošči mi majhen prostorček v svojem listu, da poprašam moje slavno tovariše dopisnike, kaj mi je zdaj storiti, ko sem prišel v tako veliko zadrego. Prav močno nas zanimajo tudi nas gorske kmetiče časopisi, dobro nas poučujejo „Soča“, „Vrtnar“, „Gospodarski list“, posebno pa „Kmetovalac“ iz Ljubljane. Zdrav človek bi ne mogel konca vzeti; a kaj mi je pa zdaj početi, ko sem prišel v take zadrege? I. Kot pošten oče imam 7 otrok, kateri so uže vsi dobri, da jejo; eden, 2 leti star, mi leži bolan; na postelji uže 30 dni; drugim šestim sem napravil v začetku zime vsakemu nekoliko obutve; a zdaj so jo uže potrgali in zima še noče odjenjati, da bi v bosicah po polji hodili; še vsak dan nov sneg pripada.

V začetku zime sem najel voznika, da mi je šel v Gorico po sirek (turšico) za življenje in mi ga je privlekel do steze, ki pelje v naše strme hribe, ki sem ga moral potle še 2 uri na svojem hrbtu nositi; a oni sirek mi je kmalu pošel.

Denara imam tako pičlo, da se skoraj nijeden v mojem žepu ne ugreje in že ga moram drugemu oddati. No res, da sem prodal 2 govedi pozimi, vsako po 40 gold.; pa moral sem o sv. Jelerji (Hilariji) odrajtati obresti od 900 gold. po 7 od sto, in zraven tega imam še 2 pravdi, ker me občina preganja še z občinskih pašnikov, in moram braniti se in odvetnikom zaslužek pošteno odrajtovati, drugače mi nočejo zagovarjati mojih dozdavnih pravic.

In eno sestrico imam in ni hotela drugače, ko da se je omožila; ona me tudi uže tirja obljubljeno ji doto 1000 gold. V jeseni sem posejal na svojo

njive 3 mirnike žita, to je rži; — a ker sem pozno sejal in je zima hudo pritisnila v zadnjem konci, je vse pozeblo, da sem moral spet poorati in jčmen usejati. Na svojem poslopji imam uže slabo streho, da ni mogoče dežju skoz braniti. Res, da imam tudi nekaj repov živine v štali, pa seneno leto je tako padlo, da uže zdaj nimam živine s čem krmiti. Imam tudi 12 slabih konjskih nog, katere bi rad prodal, pa nihče mi ne ponuja krajcarja. Imam nekaj gozda, pa je tako od soluca obrnjen, da ko je enkrat zgoda v jeseni sneg zapadel, je bilo potem malo več kopno. Zato tam stelje imam prav pičlo. Kaj mi je v takih nadlogah storiti, ne vem. Bog pomagaj, iti bode treba v Ameriko. Prosim, da mi objelite mojo zadrego zato, da se bo vedelo, da tako živimo, da vseh dveh soluci vidimo. Kmet.

Politični razgled.

Na cesarskem dvoru dunajskem bile so druga leta veliki teden lepe cerkvene slovesnosti, ki so dobivale poseben sij in kras po udeležitvi presvitlega cesarja in cesarske rodovine. Letos bodo sicer slovesnosti po cerkvenem obredu, ali dvor se jih ne udeleži vsled žalostnih dogodkov v cesarski hiši. Presvitli cesar se je odpeljal s cesarico in nadvojvodinjo Valerijo iz Budapešte naravnost v Išli, kjer ostanejo velikonočne praznike. Presvitla cesarica boleha vsled hudega udarca, ki ga je z možko srčnostjo prestala to zimo; a govori se, da imajo nado popolnega ozdravljenja. Nadvojvodinja vdova Štefanija v Miramaru ima zdaj pri sebi mater in sedemnajsetno sestro Klementino, o kateri se pripoveduje, da se zaroči s kraljevičem naslednikom italijanskim. Zadnje dni došel je v Miramar tudi princ Koburški s svojo soprogo princesnjo Lujizo, starejšo sestro nadvojvodinje Štefanije, in govori se, da kasneje bi znal priti tudi oče, kralj belgijski. Vsak človek želi najvišjim družinam v Išli in v Miramaru, kolikor mogoče, najvselejše in mirne velikonočne praznike.

Državni zbor je imel pretekli teden 12. t. m. zadnjo sejo pred prazniki ter začne nadaljno zborovanje še le v četrtek 2. maja. Predno so se poslanci razšli, predložila je vlada načrt novega kazenskega zakona, ki obsega 47 členov, govorečih o vpeljavi te postave, in 516 paragrafov o hudodelstvih, pregreških in prestopkih. Nova postava ohrani smrtno kazni in uvede nekatere nove vrste zapora. Sodstvo o žalitvi časti po časnikih in tiskovinah odvzame se porotnikom in izroči rednim sodnikom. Sprejele so se v načrt nove določbe gledé bogokletja, zaničevanja vere in službe božje, kakor tudi gledé zaničevanja in sramočenja posameznih stanov in narodnostij in hujskanja proti njim. Tudi dosedanja postava zabranjuje take reči, pa vendar se godi v javnih listih in na javnih prostorih tako, kakor vidimo in vemo. Dalje je vlada predložila načrt postave, po kateri se zboljšajo plače poštnim in brzojavnim služabnikom. Predlog kneza Lichtensteina, da naj se Avstrija udeleži mednarodnega posvetovanja, ki bo v Švici radi postavnih določeb, ki bi se morale uvesti v posameznih državah v varstvo delavcev, katerih položaj je v nekaterih krajih malo bolj od onega nemne živine, sprejme se soglasno. Domobranski minister je zbornici naznačil, da cesar je potrdil novo vojaško postavo.

O italijanskem kralji Humbertu se pripoveduje, da obišče meseca maja nemškega cesarja Viljelma v Berlinu. Govorilo se je tudi o našem cesarji in o ruskem caru, da pojdeti na obisk k mlademu cesarju nemškemu, ali zdi se, da vsaj za zdaj ne bo nič iz tega. Kralju Humbertu, ki bo potoval s svojim ministrom Crispim, pripravljajo se baje v Berlinu velike svečanosti in vojaški pregledi na suhem in na morji. Vsega vkup bi se mudil italijanski kralj pri svojem zavezniku pet dni.

Francozi delajo velike priprave, da bi slavili vstajo leta 1789 s svetovno razstavo. Nekateri države so obetale, da se je udeležijo, večinom so pa odrekle in nočejo uradno sode-

lovati, ker slavnost velja prekucji, katere ne morejo odobravati. Na prostoru, kjer bo razstava, postavili so velikanski stolp od samega železa; to je železnih palic in omrežja, ki je 300 metrov visok. Stolp ima tri nadstropja in daje jako lep razgled čez Pariz in čez okolico. V drugo nadstropje spravili so vže dva topa ali kanona, s katerimi bodo dajali znamenja vsak dan, ko začne in ko se zapre razstava. Stolp je tako širok, da v prvem in drugem nadstropju so obširni prostori, v katere spravijo krčme in kavarne s pivci in razgledovalci vred. To veselo domače delo ima pa tudi pelina, katerega do- liva dan na dan znani Boulanger. Ta mož je ubežal se svojimi zvestimi pristaši na belgijska tla, in pravijo, da ima na razpolago osem mili- jonov frankov. V Franciji sestavil se je senat ali gosposka zbornica proti temu možu kot sodnik, češ da Boulanger je hotel premeniti državno obliko na Francoskem; ali mož ima mnogo zaveznikov po deželi, ki pripravljajo shode in bankete njemu na čast ter mu napivajo, prebirajo njegova pisma ali manifeste ter se navdušujejo zanj, ko jim obečnje, da hoče preu- strojiti in zboljšati ljudovlado.

Domače in razne vesti.

Vstajenje bo v Gorici v naslednjem redu: v soboto ob 4 3/4 popoldne v prvostolni cerkvi, ob 6. uri na Travniku, ob 6 1/2 pri Sv. Roku, ob 7 1/2 na Placuti, o mraku pri kapucinih; v nedeljo zajutra ob 6. na Kostanjevici; v drugih manjših cerkvah ne gre procesija na prosto.

Nadvojvodinja Štefaniya bila je v petek 12. t. m. nad eno uro v Gorici. Z večernim brzovlakom prišla je svoji materi in sestri naproti, ki ste se pri- peljali iz Italije. Med tom ko jih je čakala na po- staji v čakalnici prvega reda, pripravili so jej ve- derjo. Ko je došel vlak iz Italije, šla je materi in sestri do voza naproti in so se preprijazno pozdra- vile. S kraljico belgijsko bil je tudi en belgijski dvor- nik, več dvornih gospa in potrebno služabništvo. Nad- vojvodinja Štefaniya je visoke, krepke postave in je bila močno zagrnená; njena sestra Klementina na- redila je prav prijeten vtis na vse, ki so jo videli. Kraljica je bila jako ginjena, ko je zopet videla svojo hčer. Po kratkem odmoru zasledo se vozove in vlak začel se je pomikati proti Trstu, kamor so dole vi- soke gospe po deveti uri zvečer. V Miramaru pre- bijejo te praznike.

Drugi splošni katoliški shod na Dunaji je pred durmi. Kdor se zanima za javno življenje in komur je dano delovati ne la za svojo osebo in naj- bližje sorodnike, temveč tudi za večje človeške kroge v občini, okraji ali deželi, naj ne zamudi te lepe priike in naj se udeleži dela pri prenovljenji člo- veške družbe po večnih resnicah krščanstva, katera je globoko padla in daleč zabredla, ker je bila za- pustila križ in je šla za Hebrejci v puščavo plesat okolo zlatega teleta. Opozarjamo one, ki nameravajo udeležiti se tega shoda, pri katerem se bodo razprav- ljala javna vprašanja na podlagi krščanskih resnic, da je čas oglasiti se samo še do 20. t. m., ker po- tem se bodo oddajale vstopnice, kolikor jih še ostane, dunajskim gospem, ki so se oglasile in bi bile rade navzoče pri javnih sejah. Oglašje sprejema dr. Simon Hagenauer na Dunaji, I. Wollzeile 3. Razen uže prej imenovanih cerkvenih dostojanstvenikov udeležiti se tega shoda knez nadškofa goriški ino praški, nad- škof lvoški, knezoškof krški (v Celovci), generalvi- kar škof feldkirški. Škofa tržaškega bo namestoval kanonik Sterk, škofa dobrovniškega v Dalmaciji pa arhidijakon Gregor Rajčević. Vse kaže, da bo ta shod veličastna izjava krščanskega duha.

Goriška ljudska posojilnica dobiva si vedno več močij in more vedno boljše ustrezati potrebam in verovati one, ki se hočejo varovati, pred ožiruhi in marsikatero nevarnostjo. Z 31. decembrom 1888 imela je posojilnica v svoji blagajni gotovine 959 gl. 45 1/2 kr. V prvih treh mesecih tekočega leta, namreč januarja, februarja in marca imela je posojilnica do- hodkov 14.878 gl. 77 kr., stroškov 14.248 gl. 55 kr., vsega prometa skupaj 30.086 gl. 77 1/2 kr. in v bla- gajnici 1589 gl. 67 1/2 kr. gotovine, ki se je prenesla v račun za drugo letošnje četrtletje. Radi večjih sredstev bilo je mogoče bolje in hitreje ustrezati raznim prošnjam nego lansko leto. Posojilnična glav- nice iznaša uže nad 12.000 gl.; a društveniki so za- vezani za morebitne zgube s to varto in še s drugo v enakem znesku, torej skupaj s 24.000 gl., z re- servnim zalogom, ki šteje blizu 2000 gl. in s pro- maktljivim premoženjem. Leta 1888 za leto 1889

predplačane obresti iznašajo že toliko, kolikor treba za 50/6 deležnino od vplačanih deležev, in še več. Drugo, kar pride, bo za obresti hranilnih vlog po 4 1/2 od sto, za upravne stroške, za morebitne manjše zgube in za rezervni zalog. Ker je pri takih zavodih vpešnost deležanja odvisna razen od postarega in previdnega delovanja posebnod množine povcev, ki pridejo v promet, nadéjati se je letos, ako ne pride kaka posebna nezgoda, dobrega leta za ta naš edini denarni zavod, ki ga je narod ustanovil se svojimi žulji in prihranki.

Naznanilo. „Goriška ljudska posojilnica“ v Gorici naznanja, da radi velikonočnih praznikov ne bo imela uradnih ur 21. in 22. t. m. Prihodnji u- radni dan bo zopet v četrtek 25. aprila.

Oznanilo. Naznanja se s tem, da se bodo dne 30. aprila 1889 ob 10. uri jutraj v pisarnici tu- kajnjega deželnega odbora javno sročale obligacijske zemljiščno-odveznega zaloga v znesku odmerjenem v razdolžitvenem načrtu 3. marca 1886 (Drž. zak. II. št. 4). Deželni odbor v Gorici, dne 5. aprila 1889.

— Upravitelje javnih zavodov in zasebnike opozarja- mo, da od izsrečkanih obveznic se ne plačujejo več obresti od tistega časa naprej, ko se lahko glavnica potegne. Če kdo vkljub temu hrani take obligacije in doplačuje obresti iz svojega žepa, dela jako ne- spametno, posebno če mu denar ne preostaja ali če je po kakih razmerah dolžan ves svoj preostanek dati v dobre namene, n. pr. ubogim. Tak človek jemlje kruh revežem iz ust ter plačuje ž njim svojo nemarnost. Ni res, da gospodarjenje z denarom je posvetna stvar, na katero Bog ne gleda, temveč o gospodarstvu z denarom bo moral človek prav tako natančen odgovor dati, kakor od vsakerega drugega dejanja. Tako neki naš učitelj, ki je rekel, da prej se odpusti slabo gospodarstvo onemu, ki le sebi slabo gospodari, nego onemu, ki slabo gospodari tudi ženi, otrokom, ubogim ali pobožnim ustanovam.

Naše mestno starašinstvo imelo je pre- teklo sredo sejo, v kateri je med drugimi rečmi re- ševalo tudi reklamacije proti volilnemu imeniku, ki ga je sestavil naš magistrat za letošnje dopolnilne volitve v starašinstvo. Magistratov „Moniteur“ („Cor- riere“) prinesel je poročilo o tej seji, v katerem pravi, da o reklamacijah je poročal odvetnik dr. Vinco, da mnogo onih, za katere se je reklamirala volilna pravica, so bili že vpisani v imenike, da ne- katerim se je morala volilna pravica odreči zato, ker plačujejo davka manj ko 5 gl. 25 kr., in drugim zopet zato, ker imajo pristojnost v dru- gih občinah. Ono davkoplačevalce, ki plačujejo najmanj 5 gl. 25 kr. in ki so bili torej zavrnjeni edino le radi tega, ker imajo pristojnost v kateri drugi občini, prosimo, naj vložijo uito ali rekurz proti takemu sklepu mestnega starašinstva na višjo oblast, ker tak sklep je po našem prepričanju pro- tipostaven in nima druge podlage razen izgleda tr- žaškega starašinstva, katero je pa še vsak krat ob taki priliki propadlo pri namestništvu, pri minister- stvu in pri upravnem sodišči.

Državna domovinska postava z dne 3. decembra 1863 (drž. zak. št. 105) določuje v §. 2., da vsak avstrijski državljani ima domovinsko pravico samo v eni občini. Magistratovi juristi morebiti menijo, da domovinska in volilna pravica je eno in isto ali da volilna pravica je le del domovinske. To je pa po- polnoma napačno. Volilna pravica je neodvisna od domovinske ter urejena za posamezne zastope po po- sebnih postavah. Volilno pravico za starašinstvo go- riško določuje mestni statut z dne 28. novembra 1850 (§§. 31. in 32.) in deželna postava z dne 11. novembra 1868. Poslednja pravi različno: „Tutti i cittadini austriaci, che dimorano nel circondario comunale della città di Gorizia e vi pa- gano un'imposta sui loro beni stabili, sulle loro industrie e sui loro redditi, sono, oltre ai per- tinenti ed ai cittadini del Comune, membri comunali della città.“ — Se non sono, né pertinenti, né cittadini del Comune, essi si chiamano consorti comunali. — Ai consorti comunali spetta il di- ritto attivo e passivo d'elezione alla Rappresentanza comunale sotto le stesse condizioni come ai pertinenti del Comune“ (navaja pogoje iz §. 31. št. 2. a. in b. mestnega statuta). S tem, da ima kdo domovno pravico v Perseolah, n. pr. prvi podžupan goriški, ali v Gradišči, n. pr. drugi podžupan goriški, ne neha biti avstrijski državljani, in če stanuje v okoliših goriškega mesta in plačuje davek, imenuje se consorte comunale ter ima aktivno in pasivno volilno pravico, kakor kažejo izgledi. To velja pa tudi tedaj, ako bi imel kdo domovno pra- vico v Grgarji ali v Slivnem na Krasu.

April donesel nam je vreme, ki je popolnoma njega vredno. Uže prvi dan se je oblacilo, je rosilo, jasno bilo, pa zopet se kremžilo, kakor otrok, ki je nestalen v svojih sklepih. In to se je ponavljalo do danes skoro vsak dan s tem razločkom, da je včasih še burja brila, da je pretekli ponedeljek celo grozelo, a drugi dan zopet sunežilo celo po bližnjih hribih go- riških, kakor na Sv. Gori, če tudi le ne malo črna,

ker megla in sočnice sta sneg kmalu pojedla. Veliki četrtek pokazal nam je zopet prijazno lice, a nika- kega poročila nimamo, da tako ostane. Vender naj si bo, kakor hoče, vsem prijateljem želimo veselo veliko uoč.

Opatija v Istri, ob kvarnerskem zalivu, v o- kraji Volovskem, zaslovela je zadnja leta nenavadno. Južna železnica sezidala je tam poslopja, ki so po- trebna tujcem, ki se hodijo kupat v morje, in postalo je celo kopališče, v katero je rad zahajal ranjki nad- vojvoda prestolonaslednik, kakor tudi druga visoka in odlična gospoda. S posebno deželno postavo mejne grofije istrske, katero je potrdil tedni presvetli cesar, imenovana je Opatija zdravščem (Kurot) in je do- bila posebne pravice in pravila. Tujci, ki bodo tje dohajali, bodo morali plačevati nekak davek. Tudi nadvojvodinja Štefaniya se je večkrat rada bavila v tem kopališču in tudi zdaj, ko ima pri sebi v Mira- maru mater in sestro, peljala jih je v ta lepi kraj, da si ogledate naravne krasote naše dežele, katero povzdigujejo podjetja človeškega uma in dlani. Vi- sokim gostom jako dopada krasna lega Miramara ob jadranskem morji in Opatije v Kvarneru.

Jeruzalemski romarji z monsignorom Jože- fom Marušičem, častnim kanonikom goriškim, na čelu, ki so odpluli dne 21. marca t. l. iz Trsta, potovali so srečno po morji ter so obiskali mesto Aleksandrijo in Kairo v Egiptu, goro Karmel v Palestini, mesto Nazaret, morje (jezero) Tiberisko in druga kraje in so prišli srečno v Jeruzalem, kjer ostanejo večkrat, de- den na zveličarjevem grobu. Iz Jeruzalema odidejo 24. aprila in pridejo v Trst 2. maja. Prihodnja ka- ravana namerava oditi v sveto deželo o božiči teko- čega leta 1889. Natančneje pojasnila v tej zadevi daje knjigar Leon Woerl na Dnaji, I. Spiegel- gasse 12.

Kmetu se dandanes ne godi dobro; dopisnik iz visokih hribov v današnji številki omenja pišle dohodke kmetove, a mnogo poti, katere čakajo na vsak krajcar, ki pride kmetu v roke. Kar dopisnik omenja, ne godi se le njemu, ampak večini njegovih stanovskih sotrpirov. Da, mnogo jih je, ki se ne morejo niti s tem potožiti, kar navaja dopisnik, ki živijo še v večjih stiskah in vednih težavah. Veliko se je uže go- vorilo, kako bi se dalo kmetu pomagati; žalibog da do zdaj se ni našel še splošen lek za občo bedo in revo. Upajmo, da se to zgodi vsaj v prihodnje.

V Podmelci na Tolminskem oddel je z dnem 16. aprila nov poštni urad in nabirališče o. z. poštne hranilnice. Zvezo s Tolminom in z Gradom bo po- sredovala dosedanja vožnja pošta, ki prevzima vsak dan bačko dolino naprej in nazaj.

Drugo primorsko vojaško veteransko društvo za Gorico in Gradišče vabi k rednemu običnemu zboru v nedeljo dne 5. maja 1889 ob 10. uri popoldne na trgu sv. Antona v gostilni „pri zvezdi.“ Dnevni red: 1. Odpre se zborovanje. 2. Pre- gled zapisnika zadnjega občnega zbora dne 18. maja 1888. 3. Poročilo o razvitku in gospodarstvu društva. 4. Poročilo in razlaganje računov. 5. Poročilo o pod- porah za društvenike političnega okraja gradiškega. 6. Volitev novega društvenega odbora. 7. Morebitni predlogi (ozirajo se na §. 40 društvenih pravil). V Gorici, dne 14. aprila 1889. Društveni odbor.

Godec. Poleg narodne pravljice ob vrbskem jezeru. Spisal Anton Funtek. Pod tem naslovom izšla je nova knjiga v zalogi Ign. Kleinmayer & Bamberg v Ljubljani. Pisatelj je uže dobro znan po svojih izvirnih pesniških proizvodih, kakor tudi po krasni prestavi „Zlatoroga.“ Nova knjiga šteje 100 strani v mali osmerki ter stane nevezana 1 gl. 20 kr., lično vezana in z zlatim obrezkom 1 gl. 80 kr., po pošti 5 kr. več. Po svoji lični zunanji obliki priporočila se posebno kot praznično darilo.

AVIZ.

Počastim se p. n. občinstvu naznaniti, da vozi moj poštni voz vsak dan iz Kobarida v Bolec. Ta voz, ki stoji v gostilni g. Frana Urbančiča v Kotlarji, odrine iz Kobarida ob 3 popoldne. Voznina je jako primerna.

Sé spoštovanjem

ALOJZIJ SORC, o. k. postar.

Bolec, 17. aprila 1889.

Ganzseidene bedruckte Foulards fl. 1.20 bis fl. 3.90 p. Met. (ca. 350 versch. Dessins) — vers. roben- u. stückweise porto- u. zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Färbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und ge- mustert (circa 150 versch. Qual.) — versendet roben- u. stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Hitra in gotova pomoč pri želodčnih boleznih in njih nasledkih!

Najboljši in najdelavniši pripomoček za vzdrževanje zdravja, za čiščenje in za čisto sokov, kakor tudi kr- in za pospeševanje dobrega prebavljanja je uže povsod ohranjenje znani in priljubljeni

„dr. Rosa-e življenski balzam“.

Izdelan iz najboljših zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva dobro pri vseh težavah v prebavljanju, zlasti pri slabem toku, želodčnem krči, kislem vzhujanju, krvnem nateku, hemoroidih itd. Vred te svoje preiz- vrstne delavnosti je postal le-ta balzam gotovo in utirjeno ljudsko domače zdravilo.

Velika steklenica stane 1 gld., mala 50 kr.

Tisoče priznanih pism je na razpolago.

SVARILO!

Da se izognet prevari, opozarjam te, da je vsaka steklenica dr. Rosa-e balzama, edino le po meni pravi- lno prirejenega, v moder karton zavita in da na strani napis: „Dr. Rosa-e zdravilni balzam iz le- karne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205-3, v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, ter da na pročelju ima natisnjeno moje zakonito zavarovano varstveno znamko.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi

B. FRAGNER-ja,

lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205-3.

V Gorici pri lekarnih: G. CRISTOFOLETTI, A. pl. GIRONCOLI, R. KÜRNER, J. K. PONTONI

Vse večje lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi s tisoči zahvalnih pism priznani:

Praško domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se žensam prsa unamejo, zapirajo ali strdijo ko otroka odtavljajo; pri oteklinah vsake vrste; pri črvi v prstu in pri zanohtnici; če si kdo roko ali nogo zvije; pri morske mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično vnetje v koljenih, rokah in ledjih, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, pri vratni oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem; če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatlicah po 25 in 35 kr.

SVARILO!

Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga le jaz pravi- lno izdelujem. Pristno je sa- mo, če imajo rumene škat- lince, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na ru- dečem papirju, tiskan v devetih jezikih, in če so zavite v svetlo moder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho. Skušeno in po mnogih poskusih kot najzavlačivejše sredstvo zna- no, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. I steklenica 1 gld.

Lekarja R. Brandt-a

švicarske kroglice

so vže 10 let od profesorjev in prakt. zdravnikov občinstvu kot ceno, prijetno, gotovo in neškodljivo domače sredstvo priporočene.

Pokuzili so jih:

Prof. dr. Virchow, Berlin.
pl. Giehl, Monakovo.
Reclam, Lipsko (+)
pl. Nussbaum, Monakovo.
Hertz, Amsterdam.
p. Korzynski, Krakovo.
Brandt, Birminghamburg.

Prof. dr. pl. Frerichs, Berlin (+).
pl. Scanzoni, Würzburg.
C. Witt, Kopenhagen.
Zdekauer, Petrograd.
Soederstätt, Kazan.
Lambl, Varšava.
Forster, Birminghamburg.

pri motenju trebušnih živcev, jetrni bolezni, zabasani, slabem čiščenju, in s tem zdru- ženi boleznimi kot: glavobolu, omotici, tiščanju, težkem sopenju, slabem toku i.t.d.

Lekarja Rich. BRANDT-a švicarske kroglice uživajo ženske prav rado vso njih olajšavni nas- ledkov in jim dajejo prednost predsemi drugimi močno delajočimi solimi. kislini vodami, kapljicami in miksami.

Za varnost kupujočemu občinstvu

naj bo še posebno povedano, da se prodajajo pena- rejene švicarske kroglice v jako podobnih zaviti- licih. Prepriča naj se torej vsak kupčevalec na okoli škat- lico zavito navodilo, da ima zgoraj natisnen beli križ na rdečem polju in ime Rich. Brandt. Opozori se še posebej, da škatljice, ki se v lekarnah kupijo, veljajo 70 kr. in da se ceneje škatljice ne prodajajo.

STALNE CENE

KDOR HOČE

OBLEČI SE DOBRO,

po ceni

in ob enem lično, naj se potru- di v veliko skladišče

IGNACIJA STEINER-JA

v Gorici, Gosposke ulice 5,

kjer dobi vedno veliko zalogo gotove o- bleke po zadnjem kroji, toliko za moše in mladeniče, kolikor za otroke, in vse po cenah, ki se ne bojijo tekmovanja, n. pr. vrhna aukcija pomladna . . . od 7.- f. više
popolna obleka z volne . . . 6.25
hlače . . . 2.-
popolna obleka za dečke . . . 4.50
oblačilce za otroke . . . 1.95
vrhna oblačila za otroke . . . 2.75
ulster pomladni od . . . 13.-
chesterfield . . . 20.-
zaponke (sacchetti) . . . 4.85

in mnogo drugih reči n. p. obleke za sobo, dokolenke, srajce hribolaz- cem, pokrivala kolesarjem, nepremočni plešči, zavratnice, srajce, ovratniki, nogo- vice in vedno

osrednja zaloga

zdravstvenih jop prof. dr. G. Jaeger-a po tovarnih cenah.

Dalje

najbogatejša zbirka domačih in zunanjih rob, toliko za prodaj po metru, kolikor za delo po meri, ki se izvršuje v svoji kro- jačnici.

Kakor tudi

velika in dobro izbrana zaloga izdelkov za gosp. in deklice z naslednjimi reči in cenami

watherproof od 2.- f. više
zaponke . . . 8.65
prašilke . . . 7.-
vizitne . . . 7.60
jersey . . . 1.95

krila in hlače s flanelo, nepremočni do- prsniki najnovejše sestave, in tako tudi za gospe zdravstvene jope, hlače, nogovice, opraniki prof. dr. G. Jäger-a.

Če katera obleka ali posamezen de- l ne gre prav, vzame se nazaj brez zgube za pošiljavec ter se zamenja z drugim po izboru.

STALNE CENE

V VSEH TRAFIKAH.

Glavna zaloga za Avstro-Ogersko: OTTO KANITZ & Co, I. Stoss im Himmel, Dunaj.

Sejm v Tominu

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago i. t. d. bode na sv. Jurja dan 23. aprila in na sv. Matevža dan 21. septembra vsako leto.

Županstvo v Tominu, 30. marca 1889.

Na drobno in na debelo.

JOŽEF CULOT

v GORICI v RAŠTELJI;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzararje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, rožankrance itd.; priporoča svojo veliko zalogo ures ali lepoticij, tapicerij, olupševalnega papirja kakor tudi zlate in srebrne podlega za mrtvaške truge po fabri- čnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

CENE

tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na drobno in na debelo.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Zaloga norimberškega drobnega blaga

razprodaja na debelo in na drobno.

ZA POMLAD

SEMENA

razne detelje, olupševalne in zarastilne tra- ve, krmno repo in razna zelenadna semena.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ZA KOSARNO ŠT. 9.

K lepemu čevlju.

(Alla bella Scarpa).

Nahaja se zaloga obuvale, dobro izbrana, vsakovrstnega blaga za gospe, gospe in za otroke vsake starosti in velikosti, ter se dobiva bogata zbirka usnja prvih strojarij, tako da se more izvršiti z vso častjo vsaktero naročilo po tako nizkih cenah, da se ni bati nikakoga tek- movanja.

Z odličnim spoštovanjem

G. M. COCIANCIG.